

¹Lobet den HERR! denn unsern Gott loben, das ist ein köstlich Ding; solch Lob ist lieblich und schön.²Der HERR baut Jerusalem und bringt zusammen die Verjagten Israels.³Er heilt, die zerbrochenes Herzens sind, und verbindet ihre Schmerzen.⁴Er zählt die Sterne und nennt sie alle mit Namen.⁵Der HERR ist groß und von großer Kraft; und ist unbegreiflich, wie er regiert.⁶Der Herr richtet auf die Elenden und stößt die Gottlosen zu Boden.⁷Singet umeinander dem HERRN mit Dank und lobet unsern Gott mit Harfen,⁸der den Himmel mit Wolken verdeckt und gibt Regen auf Erden; der Gras auf Bergen wachsen läßt;⁹der dem Vieh sein Futter gibt, den jungen Raben, die ihn anrufen.¹⁰Er hat nicht Lust an der Stärke des Rosses noch Gefallen an eines Mannes Schenkeln.¹¹Der HERR hat Gefallen an denen, die ihn fürchten, die auf seine Güte hoffen.¹²Preise, Jerusalem, den HERRN; lobe Zion, deinen Gott!¹³Denn er macht fest die Riegel deiner Tore und segnet deine Kinder drinnen.¹⁴Er schafft deinen Grenzen Frieden und sättigt dich mit dem besten Weizen.¹⁵Er sendet seine Rede auf Erden; sein Wort läuft schnell.¹⁶Er gibt Schnee wie Wolle, er streut Reif wie Asche.¹⁷Er wirft seine Schloßen wie Bissen; wer kann bleiben vor seinem Frost?¹⁸Er spricht, so zerschmilzt es; er läßt seinen Wind wehen, so taut es auf.¹⁹Er zeigt Jakob sein Wort, Israel seine Sitten und Rechte.²⁰So tut er keinen Heiden, noch läßt er sie wissen seine Rechte. Halleluja!

¹سَبِّحُوا الرَّبَّ، لَأَنَّ التَّرْتِمَ لِإِلَهِنَا صَالِحٌ، لِأَنَّهُ مُلِدٌ.
التَّنْسِيحُ لَائِقٌ. ²الرَّبُّ بَيْنِي أَوْرُسَلِيمَ، يَجْمَعُ مَنَفِيِّ
إِسْرَائِيلَ، يَشْفِي الْمُنْكَسِرِي الْقُلُوبِ وَيَجْبُرُ
كَسْرَهُمْ. ⁴يُخْصِي عَدَدَ الْكَوَاكِبِ، يَدْعُو كُلَّهَا
بِأَسْمَاءٍ. ⁵عَظِيمٌ هُوَ رَبُّنَا وَعَظِيمُ الْقُوَّةِ، لِقَهْمِهِ لَا
إِحْصَاءَ. ⁶الرَّبُّ يَرْفَعُ الْوُدْعَاءَ وَيَصْعُ الْأَشْرَارَ إِلَى الْأَرْضِ.
⁷أَجْبِئُوا الرَّبَّ بِحَمْدٍ، رَتِّمُوا لِإِلَهِنَا بَعُودَ، ⁸الْكَاسِي
السَّمَاوَاتِ سَحَابًا، الْمُهَيِّئِ لِلْأَرْضِ مَطَرًا، الْمُثْبِتِ الْحَيَاتِ
عُشْبًا، ⁹الْمُعْطِي لِلْبَهَائِمِ طَعَامَهَا، لِفِرَاحِ الْعِزْبَانِ الَّتِي
تَصْرُحُ. ¹⁰لَا يُسَرُّ بِقُوَّةِ الْخَيْلِ، لَا يَرْضَى بِسَاقِي
الرَّجُلِ. ¹¹يَرْضَى الرَّبُّ بِأَتْقِيَانِهِ، بِالرَّاجِينَ رَحْمَتَهُ.
¹²سَبِّحِي، يَا أَوْرُسَلِيمُ، الرَّبَّ. سَبِّحِي إِلَهَكَ، يَا
صِهْيُونَ. ¹³لَأَنَّهُ قَدْ شَدَدَ عَوَارِضَ أَبْوَابِكَ، بَارَكَ أَتْنَاءَكَ
دَاخِلَكَ. ¹⁴الَّذِي يَجْعَلُ ثُخُومَكَ سَلَامًا وَيُسْبِعُكَ مِنْ شَحْمِ
الْجَنَاطَةِ. ¹⁵يُرْسِلُ كَلِمَتَهُ فِي الْأَرْضِ، سَرِيعًا جِدًّا يُجْرِي
قَوْلَهُ. ¹⁶الَّذِي يُعْطِي الثَّلَجَ كَالصُّوفِ وَيُدْرِي الصَّقِيعَ
كَالرَّمَادِ. ¹⁷يُلْقِي جَمْدَهُ كَفُتَاتٍ. قُدَّامَ بَرْدِهِ مَنْ
يَقِفُ؟ ¹⁸يُرْسِلُ كَلِمَتَهُ فَيَذِيبُهَا، يَهْبُ بَرِيحِهِ فَتَنْسِيلُ
الْمِيَاهُ. ¹⁹يُخَيِّرُ يَغْفُوبَ يَكَلِمَتِهِ وَإِسْرَائِيلَ يَفْرَائِضِهِ
وَأَحْكَامِهِ. ²⁰لَمْ يَصْنَعْ هَكَذَا بِأَحَدٍ الْأُمَمِ، وَأَحْكَامُهُ لَمْ
يَعْرِفُوهَا. هَلِّلُوهَا.